

ikke får noget ud af den, så er det altså sådan, at den ledige taber på skattereformen. De ledige kommer til at betale mere, end de gør i dag. Den lavtlønnede LO-arbejder taber på reformen, kommer til at betale mere, end han eller hun gør i dag, hvorimod direktørerne scorer titusindvis af kroner på det her, og de får ikke bare i kroner og øre mere end dem, der har en lavere løn, de får også i procenter en større fordel af skattereformen.

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi jeg så det commissorium, man gav Skattekommissionen i sin tid. Det var at sige, at det her skal være socialt afbalanceret. Det var regeringens eget krav, at det skulle være socialt afbalanceret. Kan ministeren under nogen omstændigheder få udtrykket socialt afbalanceret ind under hatten, når ledige og lavtlønnede taber, mens direktørerne med rette kan tale om en rødvinsreform, hvor de får titusindvis af kroner mere i egne lommer?

Kl. 15:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:19

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Ja, for det er ikke rigtigt. De tabstal, der nævnes her, er ikke rigtige. Det må jo basere sig på de der vildledende tal, der findes fra LO og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, for de har i hvert fald ikke noget med sandheden at gøre.

Hvis man regner på, hvem der får noget ud af den her reform, så er der i hvert fald nogle, der kommer ud med et stort plus, og det er jo sådan set os alle sammen i det danske samfund, for den her reform styrker finansieringsgrundlaget bag velfærdssamfundet Danmark med 5,5 mia. kr., som kan bruges til at opretholde og udbygge et velfærdssamfund.

Og hvem har mest glæde af velfærdssamfundet? Ja, vi har alle glæde af det, men det er da i høj grad den danske velfærdsmodel, der sikrer netop folk uden mulighed for selv at oppebære en indkomst, f.eks. folk, der er socialt udsatte. Muligheden for at gøre noget her styrkes, og det er til glæde for alle.

Det er en socialt afbalanceret reform, hvor størstedelen af de skattelettelser, der gives, jo betales af erhvervslivet, der har bedt om at få marginalskattelettelser for at øge konkurrencekraften, og af de højtlønnede selv, fordi vi jo sanerer i en række fradragsmuligheder, som historisk har hidset Enhedslisten op, og derfor burde man jo nærmest stå og rose os, når vi f.eks. siger, at

der skal være et loft på 100.000 kr. over indbetalingen til ratepensioner, for bare at tage ét eksempel frem.

Alle indkomstgrupper opgjort i deciler får i gennemsnit en stigning i deres rådighedsbeløb som følge af den her reform.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:21

Frank Aaen (EL):

Vil det sige, at hvis jeg kan fremlægge regnestykker, der viser, at det ikke er tilfældet, men at der er lavtlønnede og ledige, der direkte taber på reformen, så lover ministeren at lave det om? Det var punkt 1.

Punkt 2: Uligheden vokser jo – også efter regeringens egne beregninger. Og det er altså sådan, at selv om der selvfølgelig er indkomstforskelle på den måde, at den laveste tiendedel tjener mindre end den højeste tiendedel, hvilket giver sig selv, så er skattefordelen ved reformen mange gange større end det, indkomstforskellen viser. Så det er altså ikke bare i kroner og øre, at de rigeste tjener mest på den her reform, det er også i procenter. Hvordan kan man sige, at det er socialt afbalanceret, at de, der er rigest ikke bare i kroner, men også i procenter, får mere, mens der oven i købet er nogle nede i den anden ende, der taber?

Men hvis jeg kan dokumentere over for ministeren, at nogle taber på reformen, får jeg så et løfte om, at den bliver lavet om?

Kl. 15:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:22

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jeg har ikke udstedt nogen individgaranti, for det lader sig jo ikke gøre. Der er, som spørgeren også udmærket godt ved, lavet en kompensationsmodel i den her meget, meget langstrakte indfasning, som jo giver alle god tid til også at tage bestik af, hvordan den nye afgiftsstruktur bliver på sukker, cigaretter, chokolade og tobak, som man jo altså kan styre sig fri af, hvis man holder op med at ryge og holder op med at spise chokolade.

Derudover er der jo lavet en model, der sikrer, at hvis man har tab på reformen som følge af udhulingen af nogle af de ligningsmæssige fradrag, som er større end den gevinst, man får ved, at f.eks. bundskatten sættes ned, hvis det